

NORDEN OG UNGDOMMEN

af Adam Egede Nissen

Arbejderbladets Kronik den 12. August 1938

NAAR jeg paa dette Stævne skal tale til den nordiske Ungdom, maa jeg have Lov til først at erindre om det smertefulde, som Generationen før mig har oplevet: Prøjsens og Østrigs Overfald paa Danmark i 1864. Hvor havde ikke de norske og svenske Studenter ved højstemte Møder lovet evig broderskab mod de danske Brødre i denne Skandinavismens Blomstringstid. Hvordan havde ikke den danske Konge støttet paa Støtte af den russiske Zar og Englands Konge! Den store Hjælp udeblev, og der kom kun nogle faa unge Svenskere og Nordmænd. Af disse vil jeg nævne tre, som jeg har kendt personlig: Præsten Christoffer Brun, min Onkel Oscar Nissen og hans Ven og Kampfælle i Aarøes s Frikorps, Brodersen. Min Onkel vilde forsvare sin Mors Fødeland, og det gjorde han, efter hvad der blevet sagt, med stor Tapperhed.

Mod to Stormagter kunde Danmark imidlertid ikke alene klare sig, Dannevirke faldt, Krigen tabtes og Slesvig, Holsten og Lauenborg med den. Det var i 1864, og norsk og svensk Ungdom sørgede sammen med den danske over Tabet af Sønderjylland. Fortællingerne gik vidt over Landene om Projsernes Tyrannisering af de danske, som nu var blevet prøjsiske Undersaatter. Digterne og Fremskridtfolket blandt. Politikerne manede i Vers og stærke Ord om, at det gjaldt at holde ud, at være tro mod sit Folk, tro i Kampen for at hævde sit nordiske Sprog og sin nordiske Kultur.

VERDENSKRIGEN kom, og med den som uundgaaelig Følge Tysklands Nederlag, det, som erfarne Socialdemokrater havde bebudet for mig allerede i 1915. Og i 1920 fik Danmark det danske Sønderjylland tilbage, afgjort ved fri og hemmelig Folkeafstemning. Ved Skelbækken gaar Grænsen, og dér bør den sproglig og politisk rigtig vedblive at være. Og det er vor Pligt at sørge for, at den ogsaa bliver der.

Men Verdenskrigen fulgtes ogsaa af andre Begivenheder. Aarhundredlangt Tyranni blev kastet overende. Det kom som en Vaarflom, der rev det med sig, som havde tyngtet paa Arbejdernes og Bøndernes Skuldre i disse lange Undertrykkelsens Aar. Fyrstekroner ramlede, og Folkene forlangte selv at faa Lov til at raade. Havde saa endelig Arbejderne i denne Tid været enige og konsekvent opfyldt deres Pligt mod den første socialistiske Revolution og mod deres egen Frigørelse, saa vilde Europa i denne Time være langt paa Vej mod Socialismen. Men det blev kun eet Folk forundt at opleve denne Genfødelse. Det Folk, som havde lidt haardest og kæmpet mest trofast og konsekvent for Frigørelsen, nemlig det russiske. I Rusland havde Proletariatet under Bolsjevikernes Førerskab med Lenin og Stalin i Spidsen Styrke og Mod nok til at slaa alle Fjender ned og overvinde alle Interventer, skønt det vældige Land var omringet af fjendtlige Hære paa alle Kanter. Og efter mere end tyve Aars Sovjetmagt er Sovjet-Unionens Folk naaet frem til Socialismens Sejr. Men saadan gik det ikke i de andre Lande, skønt det i Centraleuropa paa den Tid, da de russiske Arbejdere og Bønder styrtede Godsejernes og Kapi-

talisternes Magt, fandtes alle de nødvendige objektive Betingelser for, at Proletariatet kunde slaa ind paa samme Vej som Sovjetfolket. Fordi Socialdemokratismens Ideologi og Politik vildledte Arbejderklassens Flertal, fordi Socialdemokratiet gennem sin Koalition med Bourgeoisiet splittede Arbejderbevægelsen, svækkede Arbejderklassen og isolerede den fra Bønderne og Smaakaarsfolket.

Socialdemokratismen lovede Masserne en smertefri Overgang til Socialismen. Men i Stedet for har Socialdemokratismens Kapitulations og Splittelsespolitik lettet Vejen for Fascismen. Mussolini skulde skaffe dem alt det, som Demokratiet ikke havde givet dem. Sortskjorterne indtog Rom omtrent uden Kamp. Og snart blev der tændt Baal paa Folkets Huse, og den lovede Frihed druknede i Ricinusolie, paa Lipari-Øerne eller ved Standretterne.

I 1933 saa Det tredie Rige Dagens Lys. Versaillesfredens Uretfærdighed, Korruptionen i den tyske Republik, Socialdemokratiets Knæfald for Bourgeoisiet og Splittelsen blandt Masserne, gjorde det muligt for National-socialismen at sejre i Tyskland og Østrig. En Hitler blev Landets Diktator. Under Nazismen udsuges de arbejdende til sidste Blodsdraabe. Det er nok at minde om Rigsdagsbranden, Bogbaalene, Koncentrationslejrene og Haandøksen, hvormed Nazismen myrder det tyske Folks bedste Sønner og Døtre. Nylig har hele den civiliserede Verden med Afsky modtaget Meddelelsen om Henrettelsen af Liselotte Hermann, en tapper antifascistisk Kvinde, som er faldet som Offer for den nazistiske Morderhaand. Og de Nazister, som minder om "Føreren"s flotte Løfter, havner i Koncentrationslejr sammen med andre, som har kæmpet mod Hitler, og Præster, som ikke vil sværge til Hitler i Stedet for til Jesu Kristi Kirke.

DET fascistiske Diktatur betyder ikke alene den dybeste Undertrykkelse og Elendighed for Folkene i de Lande, hvor Fascisterne har Magten, Fascismen er ogsaa en stadig og voksende Fare for andre Folks Fred og Ret til at leve deres eget Liv. Krigen er allerede begyndt af Hitler og Mussolini og deres Forbundsfæller, de japanske Militarister. Og Fasciststaterne er ikke tilfreds med Abessinien, Spanien og Kina,

Den fascistiske Appetit vokser i Forhold til de store demokratiske Staters Eftergivenhed og Knæfald for de fascistiske Krigsbrandstiftere. I de sidste Uger har tyske og italienske Fascistflyvere systematisk bombarderet engelske, franske, norske og danske Handelsskibe. En ung norsk Sømand faldt fornylig som Offer for Fascisterne. Tyske og italienske Flyvere har fløjet over den franske Grænse og bombarderet franske Byer. I over to Aar har den tyske og italienske Fascisme hærget i Spanien for at gøre Landet til en nazistisk Koloni, sikre sig dets Gruber og andre Naturrigdomme og skaffe sig Støttepunkt til den planlagde Krig mod Frankrig. Det spanske Folks Modstand mod dette Overfald har været den værste Hindring for Fascisternes Krigsplaner. Men Hitler-Tyskland ligger stadig paa Lur til nye Spring. Østrig har Hitler gjort til en Provins i Løbet af 48 Timer ved Indmarch af en vældig Okkupationshær og ved de østrigske Nazisters Forræderi. Og i Tjekoslovakiet venter Landsforræderen Henleins Tilhængere med Uret i Haanden paa Indmarch af de tyske Tropper.

Da de tyske Okkupationstropper rykkede ind i Østrig, sagde en Rigsværnssoldat: "Nu gaar det mod Tjekoslovakiet". Og Natten til den 22. Maj var det Hensigten, at de tyske Tropper skulde gaa over den tjekoslovakiske Grænse. I sidste Øjeblik blev Hitler tvunget til Tilbagetog og en ny Verdenskrigs Udbrud blev forhindret.

Hvad var det, som i sidste Øjeblik fik Hitler til tænderskærende at trække sig tilbage? Det var den tjekoslovakiske Regerings Fasthed og folkets Beslutsomhed til at kæmpe for sin nationale Selvstændighed. Hele Folket stillede sig bag Regeringens Forholdsregler og sammen med Soldaterne barrikaderede de sudetertyske Arbejdere samtlige Veje, som førte over Grænsen. Fascismen stødte paa et Folk, som med Vaaben i Haand vilde forsvare deres demokratiske Fædreland.

Og hele Verden vidste, at Sovjetunionen agtede at holde den Aftale den havde med Tjekoslovakiet. Stillet overfor Tjekosloviets faste Holdning greb den franske Regering ind og forklarede Angriberen, at Frankrig vilde opfylde sine Forpligtelser mod det angrebne Tjekoslovakiet. Og denne Situation tvang ogsaa den engelske Regering til for en Gangs Skyld at stille sig paa Fredens Side. Det var under Trykket af denne vældige Fredfront, det tjekiske Folks Beslutsomhed, Frankrigs, Englands og Sovjetunionens fælles Optræden, at Freden den Gang blev reddet.

Men dermed er Krigsfaren ikke forbi. Og paany ser vi, at den engelske konservative Regering optræder som Hitlers Støtte overfor Tjekoslovakiet, blandet andet ved at sende Lord Runciman til Prag. Det er ufatteligt, at en fremmed Magt kan tillade sig et saadant Spil i et suverænt Land. Og det er oprørende, at der ikke skrider kraftigt ind fra andre Steder end Sovjetunionen mod en saadan Uforsømmethed, der krænker Princippet om Ikke-Indblanding i en selvstændig Stats rent indre Anliggender

MEN den fascistiske Ekspansionspolitik er ogsaa rettet mod Norden. Hitler har tydelig erklæret, at Tysklands Grænse naa flyttes længere mod Nord. Ogsaa her er der Folk fra Sønderjylland og i Danmark, som er parat til at stille sig til Hitlers Tjeneste, akkurat som i Spanien, Østrig og Tjekoslovnikiet. Folk, som svinger deres eget Land for at tjene en fremmed Magt. Paa danske Herregaarde er der efter Sigende flere Steder væbnede Garder, som øver sig til at optræde som Hitlers Hjælpetropper. Og en Officer i Vordingborg skal have erklæret, at han i Tilfælde af Overfald vil stille de Tropper han kommanderer til tysk Tjeneste. Men gribes der ikke ind fra danske Myndigheder. Af alt, hvad vi hører, ser det ud som om den danske Regering ligger paa Knæ for Hitler. "Vi er jo nødt til det", hedder det. Men nu ser det ud til, at det kommunistiske Partis konsekvente Kamp mod denne Eftergivenhed vækker stadig større Opmærksomhed og Tilslutning i alle Lag af Befolkningen, som vil forsvare Fædrelandet mod Fascismens Angreb. Den Fascisme, hvis Lov er Hoveriets, hvis Mentalitet er formørket Middelalder, som stiller sig som Maal at opdrage hele Nationen til Krig mod andre Folk. Denne Fascisme, som indprenter det sultende Folk, at Kanoner er nødvendiggere end Smør, som mæsker sig paa Arbejderklassens Blod, som driver Jagt paa Jøder for at stjæle deres Penge og

samler Jøderne i Ghettoer, og som myrder Tusinder af Kvinder og Børn i Spanien og Millioner i Kina.

Kommunisternes Raab om Samling har vakt Genklang langt ind i Socialdemokratiets og det radikale Venstres Rækker. Og Partiet vokser med Kæmpeskridt, Indflydelsen stiger, og Enhedstanken styrkes. Hele det danske Folk maa se Faren i Øjnene og rejses med Ungdommen i Spidsen til Frihedens Grænsevagt for Demokrati og nordisk Friheds Aand mod den barbariske Fascisme, som ligger paa Lur ved Danmarks Sydgrænse.

HITLER truer ikke kun Danmark, men ogsaa Finland, Sverrig og Norge. Som Danmark er Leverandør af Kvæg og Landbrugsvarer til lave Priser og Aftager af færdige tyske Industriprodukter til stor Skade for den danske Arbejderklasse, som selvsagt ønsker at producere disse i Stedet for at gaa ledige, saa er Sverrig rig paa Malm og Træ. Og Tyskland er saa afhængig af den svenske Malm, at det maatte have standset den sidste Krig, hvis Tilførslen fra Sverrig havde svigtet. Og nu er den svenske Malmeksport endnu vigtigere. For Lothringen som i Fredstid forsynede Tyskland med Malm er fransk, og den Import bliver naturligvis stoppet i Tilfælde af Krig. Den svenske Malm skibes over Narvik, som derfor ogsaa er truet af Hitler.

Vi ser nu, hvordan dette Sted stadig besøges til Lands og til Vands af Krigsskibe og Fotografer. Og det har vist sig, at Hitler ogsaa har haft Medhjælpere blandt Officerskorpset i den norske Hær. Norge er ogsaa nyttig for Tyskland paa Grund af sin Malm, Træ, kemiske Produktion, Handelsflade og Masser af Fisk langs vor isfri Kyst, som har en saa ypperlig Beliggenhed under et Angreb fra Hitlers Side mod Sovjet-Unionen. Og den Krig har Hitler jo allerede bebudet i sin Bog "Mein Kampf".

Den strategiske Linje, som Hitler ønsker at beherske af Hensyn til sine Angrebsplaner mod Sovjet-Unionen og for Hegemoniet i Nordeuropa, strækker sig fra Aalandsøerne til Narvik. Fra Aalandsøerne er han med sit Skyts ogsaa Herre over Stockholm, som fra Aaland kan skydes sønder og sammen. Op sikkert er det, at Nazisterne nærer stor Interesse for Aaland. Derom vidner en meget opsigtsvækkende Artikel i det store tyske Militærtidsskrift "Geopolitik". Redaktøren er den kendte General Haufhofer, hvis Interesse for Norden som militærstrategisk Faktor i en kommende Krig er velkendt. Det har derfor vakt stor Opmærksomhed baade i Finland og Sverrig, at Tidsskriftet skriver: "En Sømagt, som er stærkere end Sverrig, kan, naar Fremstødet er støttet af de befæstede Øer, trænge langt ind i Mälaredalen uden at støde paa væsentlig Modstand, afskære alle strategiske Forbindelser mellem Norrland og det øvrige Sverrig og saaledes dele Landet i to Halvdele."

Artiklen var skrevet af Albrecht Grüssner, som i 4 Aar har opholdt sig paa Aaland. Han blev udvist af de finske Myndigheder. De var tilsyneladende helt klar over, hvad General Haushofers geopolitiske Medarbejder bestilte paa Aaland.

I den Forbindelse er det ogsaa af Interesse at nævne, at en tysk Emigrant, som har været Assistent hos Haushofer, fortæller, at han blev sendt til Finland for at drive "geopolitiske Studier". Paa Grundlag af Erfaringerne fra

Verdenskrigen fremhæver Generalen stadig Aalandsøernes Betydning. En tysk Okkupation. af Aaland vilde være et Springbrædt til Finland. Der findes flere Springbrædder til Sverrig end Aaland, men den som behersker Aaland har, efter geopolitisk Terminologi, sat Stockholm - Pistolen paa Brystet. Naar man kender til det finske Officerskorps stærke Tyskorientering, saa maa disse Oplysninger gøre en betænkelig. Man kan altsaa risikere at faa en Operationsbasis i Østersøen som Mallorca for Middelhavet med Bombeflyvere og Krigsskibe.

MEN alligevel udsender det norske Storting en Neutralitetserklæring, og 7 Udenrigsministre sidder sammen i København. De fire var fra Norden, den femte og sjette fra Belgien og Luxemburg, og den syvende, Hollænderen, anerkendte Franco M raks efter sin Tilbagekomst til Hjemlandet. Er det en saadan "Neutralitet" Nordens Folk skal gaa ind for? Man fristes til at spørge, om de øvrige Ministre tilhørende Oslo-Magterne kendte dette Skaktræk? Det var et sørgeligt Møde disse 7 Udenrigsministre holdt. Erklæringen nævner intet om Staternes Stilling til Spanien eller det tjekoslovakiske Spørgsmaal, hvor de fascistiske Stater er Angribere. Man vil staa udenfor enhver Konflikt mellem de forskellige Magtgrupper. Demokratiet ser ikke. nogen Løsning paa Grundlag af Anvendelse af Magt. Skal man heller ikke forsvare sig? Man river sig løs fra alle Sanktioner. Folkeforbundet skal ikke have dette Vaaben længere, i hvert Fald ikke saa længe Oslo-Magterne kan hindre det. Man vil medvirke til alle internationale Bestræbelser for Forsoning, besjælet af en upartisk og Uafhængigheds Aand overfor de forskellige Magtgrupper. Ja, er ikke Hr. Munch - en af de 7 - den rette til at tale om Uafhængighed i sit Forhold til Nazi-Tyskland og Hr. Koth, Nordmanden, med sin Anerkendelse af Abessinien-Rovet og Hr. Sandler, Svenskeren, med sin Frygt for at saare den tyske "Fører" i den svenske Regeringspresse eller at hindre de uanmeldte Flyvere eller Orlogsbesøg eller den tyske Spionage som florerer i Sverrig som overalt i Skandinavien.

Hvad har de 7 gjort?

Jo, de har stadfæstet den Neutralitet, som efter bedste Chamberlain-Mønster vil føre til, at Fascismen lemlæster Tjekoslovakiet. Og Tiden er vel også snart moden til for andre end Holland at anerkende Franco. Ogsaa den kollektive Sikkerhed er opgivet af disse Herrer. Jeg tvivler ikke paa, at de fandt det opportunt. Imidlertid var det dog denne Sikkerhed som .sammen med det tjekoslovakiske Folks Kamp-beredthed reddede Tjekoslovakiet fra at lide Østrigs Skæbne den 21. Maj. Nej, Udenrigsministtermødet i København var et Skridt videre paa Eftergivenhedens og Selvopgivelsens Vej.

Er der nogen saglig Grund til denne selvopgivende Politik? Nej, Kendsgeringerne fortæller, at Oslo-Magterne tilsammen representerer 35 Millioner Indbyggere. Økonomisk .spiller disse Stater en stor Rolle. Deres Udenrigshandel overstiger langt Tysklands op Frankrigs og staar meget lidt tilbage for Englands, og alene deres økonomiske Styrke betyder meget paa den demokratiske Verdensfront. Sammen med det spanske Folk, Sovjet-Unionen, Tjekoslovakiet, Frankrig og de voksende demokratiske Kræfter i England, vilde

Oslo-Magterne være i Stand til at sætte en Stopper for Fasciststaternes Røverpolitik som i første Række truer de smaa Staters Selvstændighed.

Ungdom i Danmark, Island, Sverrip og Norge:

Kræv Slut med den Selvopgivelsens Tragedie, som er Indholdet i nordisk Regeringspolitik og Udenrigsministermødet i København. Forlang af de skandinaviske Regeringer, at de fører en aktiv Fredspolitik med Sigte paa at samle og udbygge Fredsfronten og den kollektive Sikkerhed for at stoppe Fascismens frække Provokationer. Den store Fredskongres i Paris har vakt Genklang i hele den civiliserede Verden, og Kongressen har vist, at Fredens og Demokratiets Kræfter vokser. I denne Fredsfront venter Fredens Venner i hele Verden, at Nordens Folk skal gøre sin store Indsats. Vel, siger man, de nordiske Lande er alene ikke saa stærke. Naa, vi er da 17 Millioner Mennesker og er i Besiddelse af ikke saa smaa Resurser for med Held at kunne kæmpe mod. et fascistisk Angreb.

De nordiske Stater har et Areal paa 1.303.000 kv.km. Frankrigs Areal er kun Halvparten af de nordiske Staters. I Verdenshandelen spiller Norden en stor Rolle. Det kommer som Nummer 5. Dets Handel udgør 4,59 pct. af den samlede Verdenshandel, mens Italien kun har 2,82 pct.

Kun to Lande, nemlig Amerika og England har større Handelsflaade end Norden. 85 pct. af Nordens Eksport gaar til europæiske Lande, og den er Verdens største Træeksportør. Norden tilfredsstiller 85 pct. af hele Verdens Behov af Træmasse og 71 pct. af Cellulosebehovet. Norden er den største Fiskeeksportør med 400.000 Tons og Verdens største Flæskeeksportør med 212.000 Tons, mens Kanada kun naar op til 57.000 Tons. Norden staar opsa langt fremme, naar det gælder Produktion af Krigsmateriel. Op de nordiske Landes Malmeksport er blandt de første i Verden.

Baade paa Grundlag af sin Produktion og sin strategiske Beliggenhed er Norden meget gunstig stillet med Hensyn til Forsvarsmuligheder. Norden har kun en Grænse fælles med et fascistisk Land, denne Grænse gaar ved Sønderjylland op er kun fem Mil lang. Der er saaledes ingen Grund til at fortvivle eller give sig Selvopgivelsen i Vold. Vi har ogsaa fra gammel Tid stærke Frihedstraditioner op Trang til at kæmpe mod Uretten. Op denne Vilje til at kæmpe for Friheden lever nok selv om vi i Norge og Sverrig har haft Fred i mere end 100 Aar.

DET bedste Bevis paa, at Frihedens hellige Ild flammer i vore Folk, - er de unge Mænd, som er rejst til Spanien for at kæmpe mod Fascismen paa spansk Jord. Ja, men det er ikke saa mange, siger man. Det vilde have været mange flere, hvis Tilslutningen til den spanske Folkehær ikke havde været omringet med alskens Politiforbud og andre Vanskeligheder. I Danmark bliver jo endog danske Frivillige, der som Saarede kommer tilbage fra Kampen i Spanien, arresteret og dumt. Men de, som kæmper i Spanien, gør de nordiske Flag Ære som gode Krigsmænd for Retfærdighedens Sag. For som Stalin siger, er "Spaniens Befrielse fra den fascistiske Reaktions Aag ikke et privat Anliggende for Spanierne, men en fælles Opgave for hele den samlede fremskridtsvenlige

Menneskehed".

Selvfølgelig vil vi ikke Krig. I Overensstemmelse med Sovjet-Unionen, som er Verdens stærkeste Fredsfaktor, ønsker vi ogsaa Fred. Men som vort spanske Venner forsvarer deres Land mod de rovgridske, fascistiske Stormagters Angreb, vil heller ikke vi overgive os til det fascistiske Barbari. Vor Opgave er at samle alle Nordens Folk i ét Forbund til Forsvar af vor Frihed. Skulde maaske vi, 17 Millioner Skandinaver, opgive Troen paa at kunne forsvare os og hengive os til en mere tvivlsom Neutralitet, naar vi faktisk er truet af Angribere, hvis Mentalitet er vendt tilbage til den som besjælede Middelalderens Inkquisitioner: Nej, Kammerater, aldrig.

Men vi maa ogsaa føre Kampen mod Hitlers og Mussolinis Tilhængere i vore egne Lande. Vi bar Haft National Samling i Norge, i Sverrig er Nazisterne i temmelig stor Aktivitet, og i Danmark er der netop af ledende Mænd i dansk Politik og højtstaaende Embedsmænd dannet et nyt nazistisk Parti, Den nationale Liga. Den stiller sig som Maal blandt andet at afskaffe Folkestyret og gaar ind for "Blodfællesskabet" med Hitler-Tyskland og Jødeforfølgelser. De interesserede har ifølge "Politiken" allerede tegnet 600,000 Kroner som Driftskapital. Det er betegnende, at den kendte Nazist, Professor Wieth-Knudsen i Trondheim er blandt Medlemmerne. Vi maa være forberedt paa fortsat Nazipropapanda og Naziagitation ogsaa i Norden.

HVAD skal vi saa gøre for at modvirke den fascistiske Agitation. Det vigtigste er, at der føres en Regeringspolitik i Norden, som tager Sigte paa at bekæmpe Arbejdsløsheden og Dyrtiden, letter Byrderne for det arbejdende Folk og lægger Skatterne over paa de, som har økonomisk Evne til at bære dem. Og Demokratiet i Norden man i sin Kamp for Frihedens og Fredens Sag ikke ryste paa Haanden, naar det gælder at revse og tugte Mussolinis og Hitlers Tilhængere og Agenter, naar de efter Opdrag fra udenlandske fascistiske Stater forsøger at undergrave og svække de nordiske Folks Kraft og Autoritet. Som det sovjetrussiske Folk maa ogsaa Nordens Folk holde Opgør med Fascismens og Krigens Agenter.

Vort Demokrati maa blive et kæmpende Demokrati. Den nordiske Ungdom skal ikke vokse op i en nazistisk Mordatmosfære med Racehad, Jødeforfølgelser og Undertrykkelse af Arbejderklassen og Folkets Frihed.

Den nordiske Ungdom kan kun trives i Frihedens Luft, hvor ethvert Menneske kan udfolde sig uden at blive trampet ned af den barbarisk Fascisme.

Den nordiske Ungdom maa blive Avantgarden for vore Folk paa Vejen til Frigørelsen fra Kapitalismen, paa Vejen til Socialismen. Og alle Hindringer, som Reaktionen og Fascismen taarner op, maa denne Ungdom rydde til Side.

Som Lenin og Stal in viste vore russiske Kammerater den rigtige Vej og førte dem til Sejr mod en Verden af Fjender, som Spanien og Kina kæmper i enig Front mod de fascistiske og imperialistiske Magter, som vil stjæle deres Land og lægge deres Folk i Slavelænker.

Som det tjekoslovakiske Folk i denne Tid strider for sin Frihed og Selvstændighed.

Som de mangfoldige Tusinder af Kommuniste, Socialister og andre Frihedens

Venner kæmper mod den Fascisme, som har besat deres Land, det de strider for at vinde igen, enten de er paa fri Fod eller i Fængsler og Koncentrationslejre.

Saadan vil ogsaa vi unge og gamle kæmpe mod Fascismen i vort eget Land og mod dens Forsøg paa ved Intervention at krænke vort Nordens Grænser. Vort Folk stræber ikke efter fremmed Jord, men vi vil heller ikke tillade, at selv der. mindste Del af vore Lande skal priggives den skændige Fascisme.

Vi gør Passionarias Ord til vore: "Hellere dø staaende end leve i Trældom".

Frem for Frihedsfronten dannet af Nordens Folk!

Op til Kamp mod de fascistiske Magter, hvis de skrider til Angreb mod vore Lande - En for alle og alle for en!

Frem for Norden, hvor den Folkegruppe lever, som vi vil gøre friere, stærkere og lykkeligere.

Leve den nordiske Ungdom.

Maatte den blive lykkelig i det yndige Danmark, i det sagnomsuste Island, i det stolte, gamle Sverrig og mit kære Norge!